

Kotilaisten sukuseura ry Matkakertomus Sortavala ja Valamo 20 – 22.6. 2010

Olimme viettäneet rattoisaa sukutapaamista ja virallista sukuseuran kokousta lauantaina Joensuussa hotelli Kimmelissä. Sunnuntaipäivänä kävimme retkellä Pohjois-Karjalan prikaatissa Kontiorannassa ja SF-filmikylässä Miikkulan kylän maisemissa Kontiolahdella. Iltapäivällä vähän vaille klo 15 palasimme Kontiolahden reissulta hotelli Kimmeliin. Kotimatalle lähtevät sukuseuralaiset hyvästeltiin ja toivoteltiin hyvää kotimatkaa. Pohjolan Matkojen bussiin tuli mukaan matkaopas Heimo ja matka alkoi kohti Niiralan raja-asemaa ja Sortavalaa. Aluksi otettiin matkalle lähtijöiden luku ja tulokseksi saatiin 38. Toivotaan, että sama lukumäärä on takaisin tullessa.

Pysähdyimme menomatalla Tohmajärvellä pankkiautomaatilla ja kävimme kahvilla huoltoaseman baarissa. Siellä vaihdoimme myös ruplia ja täytimme Venäjän tullia varten lomakkeen, johon piti osata kirjoittaa erilaisia asioita pikkuriikkisillä kirjaimilla. Allekirjoitusta vartenkin oli kolme senttiä kirjoitustilaa. No, ne hommat onnistuivat jotenkin, koska kaikki pääsimme tullista läpi. Vai mistä lie johtunut, kun taidettiin viipyä tullissa n. 1½ tuntia.

Tässä kuvassa olemme jo Sortavalassa ja hotelli Sortavalan rappusilla. Kello on n. 20.30 paikallista aikaa. Venäläinen oppaamme Ludmila on jo liittynyt seurueeseen. Ohjelmassa huoneiden jako ja pikainen huoneessa käynti ja sitten menimme ruokailemaan läheiseen ravintolaan.

Sortavalan Nikolskajan ortodoksinen kirkko on vuodelta 1873. Patsas kaupungilla Kolmikulmapuistossa on Alpo Sailon muotoilema Runonlaulajapatsas vuodelta 1935.

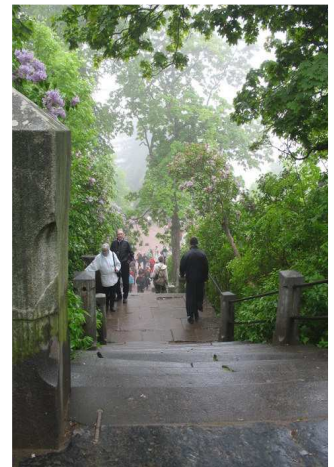

Näissä kuvissa on sortavalalaisia kaupunkinäkymiä. Sateen jäljiltä olivat kadut muutamassa kohtaa vähän heikossa kunnossa.

Maanantaiaamu valkeni sateisena ja harmaana. Aamiaisen jälkeen siirryimme bussilla satamaan ja sitten matka kohti Valamoa alkoi kantsiipialuksella. Matkaa on n. 40 km ja se kesti tunnin. Tässä kuvia menomatkalta kantsiipialuksella.

Sisarukset Anneli Wallenius ja Paavo Kotilainen ja tässä sisarukset Arja Laukniemi ja Riitta Lindberg

Tässä olemme jo Valamon saarella. Opas Jelena oli siellä vastassa ryhmäämme. Sää oli edelleen harmaa, tosin vesisade oli loppunut. Satamasta lähtevä tie oli aika kurainen, mutta kohta alkoi kivetty tie ja kiipeäminen rappusia pitkin ylemmäksi pääloustarin alueelle. Rappusia oli niin paljon, että välillä piti huilata.

Valamon luostari sijaitsee Sortavalan maalaiskunnassa. Tietojen mukaan sen perustajamunkit ovat Sergei ja Herman.

Suomen itsenäistyttyä Valamo siirtyi Suomen ortodoksiselle kirkolle. Talvisodan aikana neuvostoliittolaiset pommittivat ankarasti luostaria, mutta esim. pääkirkko säilyi koskemattomana. Talvisodan jälkeen luostarin omaisuudesta suurin osa saatiin evakoitua Suomeen. Sodan jälkeen Valamo jäi Neuvostoliiton alueelle ja he perustivat sinne merisotakoulun. Pääkirkkoa käytettiin myös perunavarastona.

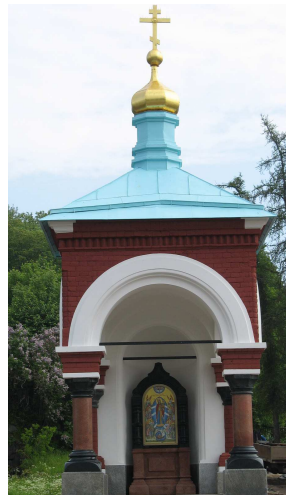
Valamo on palautunut luostarikäyttöön 1990-luvulla. Restaurointitöitä on tehty siitä lähtien ja pääluostarin alueella työt alkavat olla jo hyvällä mallilla. Muualla luostarin alueella työt ovat vielä enemmän kesken, mutta jatkuvat koko ajan.

Porttikirkko ja sen kolme pyhimystä Herman , Andreas ja Sergei

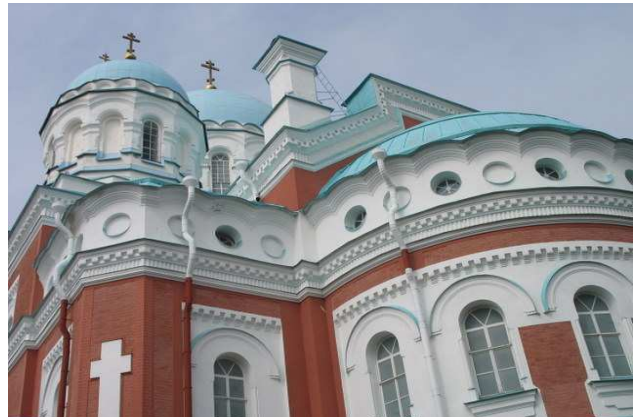
Znamenie
-ikonin
kappeli

Jumalanäidin
Kaikkien
murheellisten
ilo-ikonin
kappeli

Kirkkomusiikkiesitys moniäänisesti

Luostarin pääkirkko ja sen kupoleita. Kirkko on nimeltään Kristuksen Kirkastuksen kirkko. Sivun yläreunan kuvissa seurueemme kuuntelemassa oppaan selostuksia ja ihastelemassa kaunista kirkkoa.

Pääkirkossa valokuvaaminen on kielletty ja naisilla on oltava hame ja huivi. Jos niitä ei ole mukana, voi sellaiset lainata kirkon eteisestä.

Tässä poseerauksessa on osa seurueen "huivipäisistä".

Tätä kutsutaan "Hevostaloksi"

ja tämä rakennus on majoituskäytössä.

Kuvia luostarin vanhalta hautausmaalta. Siellä on pieniin luonnonkiviin maalattuja kuolleitten munkkien henkilötietoja.

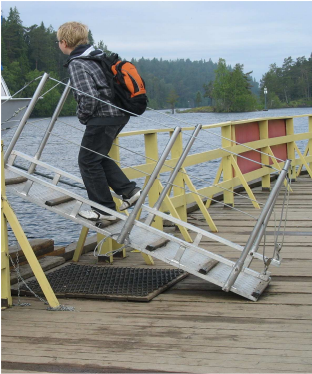

Olisiko nämä niitä "kissanpäiviä", kun aurinko on ruvennut välillä paistamaan. Kissa istui (nukkui) ikkunalla.....

Paikallisia sähköliitoksia,
lienevätkö
sähkötarkastuslaitoksen
hyväksymiä?

Tässä siirrymme kantosiipialukselle ja vaihdamme paikkaa Valamon saarella.

Syväsatamassa oli rinnakkain ankkuroituna neljä isoa risteilyalusta. Ainakin osa niistä oli tullut Pietarista. Jouduimme kulkemaan näiden laivojen läpi päästäksemme mantereelle. Voimme kehua käyneemme monessa laivassa samalla reissulla!

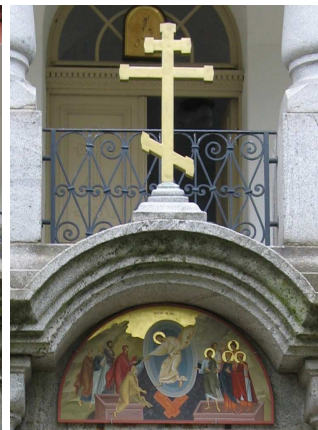

Lounastimme tähän rakennukseen kunnostetussa ravintolassa. Se on entinen munkkien ruokailutila. Aikaa ruokailuun oli ruhtinaalliset 35 min. No hyvinhän me ehdimme, pöytiintarjoilu kävi nopeasti. Alkuruokana oli vihanneskeittoa ja leipää, pääruokana kalaa ja makaroonia ja jälkiruokana kahvia tai teetä ja keksejä. Istumatilaa pöytien ääressä oli kyllä nuukasti, ei passannut syödessä kovin levitellä käsiään ja joku taisi joutua opettelemaan vasemmalla kädellä syöntiä. Ja syönnin jälkeen oli 5min. aikaa vessassa käyntiin, n. 30 henkeä ja yksi vessa. Siinä kyllä ei päästy aikatavoitteeseen, mutta eivät viimeisetkään jääneet pois seurueesta, vaan opas odotteli kuuliaisesti. Pioni kukki kauniisti rakennuksen pihalla kukkapenkissä.

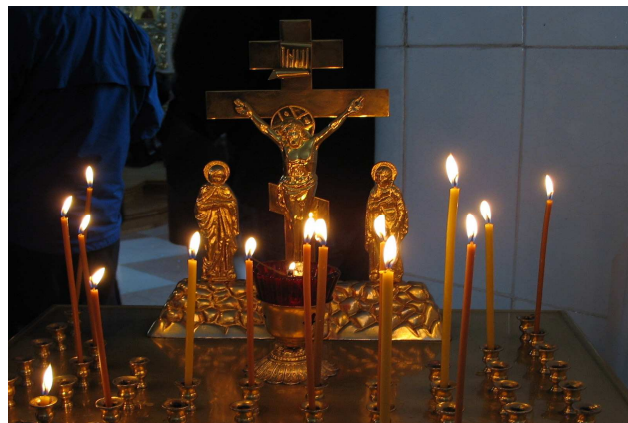

Uuden Jerusalemin skiitta tunnetaan myös nimellä Ylösnousemuksen skiitta.

Ylösnousemuksen yläkirkon kaunis posliininen ikonostaasi.

Ylösnousemuksen skiitalla alakirkossa oleva kuvitteellinen Jeesuksen hauta.

Rakennustöitä tehdään luostarin alueella monessa kohtaa. Vasemman puoleisen kuvan kasa lienee sementtisäkkejä.

Sataman alueella oli paljon myyntikojuja. Siellä oli myynnissä monenlaisia matkamuistoja, oli asiallisia ja oli "krääsää". Kahvikojusta voi ostaa vaikka konjakin kahvin keralla.

Kello 15 oli laivan takaisinlähtö Sortavalaan ja niinpä taas kuljimme neljän ison risteilyaluksen läpi omaan pienempään kantosiipialukseen ja matkasimme takaisin Sortavalaan. Siellä vesisade jatkui edelleen. Linja-auto ja opas Ludmila odottivat meitä satamassa ja suuntasimme kaupungille Gogolevin taidegalleriaan. Kronid Gogolev on kuvanveistäjä ja taidemaalari. Hän on erikoistunut puuveistoksiin ja niitä töitä on galleriassa paljon erilaisia ja todella taidokkaasti tehtyjä.

Täässä pari taidokkaasti puusta veistettyjä taulua. Gogolev on myös taidemaalari ja tässä hänen maalauksiaan taidegalleriassa.

Taidegallerian jälkeen jatkoimme kaupunkikierrosta oppaamme Ludmilan johdolla. Kävimme Kolmikulmapuistossa katsomassa Runonlaulajapatsasta ja Kuhavuorella katsomassa kaupunkinäkymiä. Lopuksi menimme porukalla leivoskahveille. Sitten paluu takaisin hotellille ja vähän myöhemmin oli illallinen hotellin ravintolassa. Sen jälkeen oli vielä aikaa kävellä ja katsastella kaupunkia.

Loppuillasta oli yhteistä vapaata seurustelua hotellin kolmannen kerroksen aulassa. Jossain välissä pirahdi palohälytys, mutta onneksi oli kyse vikaohälytyksestä ja selvittiin säikähdyksellä. Puolen yön jälkeen painuttiin yöpuulle ja kyllä se uni maistuikin päivän kävelyjen jälkeen.

Tiistaiaamuna hotellissa nautitun aamupalan jälkeen oli vielä hivenen aikaa kävellä kaupungilla ja tehdä ostoksia. Kello 9.30 linja-auton keula sitten suuntasi takaisin kohti Suomea ja Joensuuta.

Tässä ollaan hotellin parkkipaikalla odottelemassa kotimatkaa.

Maantie välillä Sortavala - Niiralan raja-asema kulkee entisten Suomen kuntien Harlun, Ruskealan, Soanlahden ja Pälkjärven läpi. Nämä seuraavat kuvat on otettu jossakin sillä matkalla liikkuvan linja-auton ikkunan läpi.

Tulomatalla Ruskealassa pidimme taukoa ja joimme pullakahvit Herrankukkarossa. Sillä nimellä tunnetaan Ruskealan rakenteilla oleva kirkko. Uusi kirkkosali on vihitty käyttöön huhtikuulla 2010, mutta muuten kirkon ja sen yhteydessä olevien majoitustilojen rakentaminen jatkuu. Varoja rakentamiseen saadaan lahjoituksina ja kirkon alakerrassa olevan majatalon tuotoista. Kirkon peruskivi on muurattu 2002 ja se on tohmajärveläisen diakoni Kalevi Keinosen aikaansaannos. Hän on syntyjään Ruskealasta ja hän on ottanut tehtäväkseen rakentaa uusi kirkko v. 1940 palaneen kirkon tilalle. Ruskealan seurakunta on osa Inkerin kirkkoa.

Naisväkeä Herrankukkaron kahvipöydän ympärillä.

**Linja-autossa on myös tunnelmaa..... (mutta onneksi matka ei katkennut)
Lieneekö auto ollut kallellaan, vaiko matkustajat. No, oikeasti kallellaan oli kuvaajan
kädessä ollut kamera.**

Marjatta ja Leo Kotilainen

Marjatta ja Timo Takala

Aino ja Jukka Kotilainen

Arja Karukka

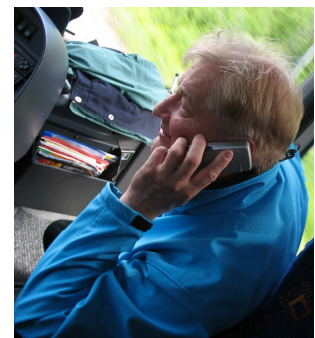
Samu ja Joona Kotilainen

**Annikki ja Mikko Kotilainen
ja takana Jannina Lahti**

Kuljettaja Jarmo ja opas Heimo

Venäjän puolella Värtsilässä n. 2 km Suomen rajalta ovat "Öljymäen" kaupat. Siellä pysähdyimme ja teimme tuliaisostoksia. Tullimuodollisuudet Venäjän tullissa menivät varsin joutuisasti. Pysähdyimme myös Venäjän tullin jälkeen tax free myymälässä ja tietysti vielä Suomen tullissa kävimme näyttämässä passit ja pian sitten olimmekin Suomessa.

Matkalle lähdettäessä oli henkilöluku 38. No sama se onneksi oli takaisin tullessa viimeisellä pysähdyspaikalla Suomen tullissa laskettaessa. Takaisin Joensuussa ja hotelli Kimmelin edessä olimme kello 14 jälkeen ja siitä jokainen jatkoi kotimatkalle eri puolille Suomea.

Valamossa otettu ryhmäkuva matkalaisista. Kuvaan halusi tulla myös paikallinen kissa. Kuva on otettu Znamenie-ikonin kappelin edessä.

Kertomuksessa olevia asiatietoja olen etsinyt netistä ja Karjala-matkaopas kirjasta, sekä Valamosta ostetusta opaskartasta. Myöskin oppailta Jelena ja Ludmila kuulimme paljon asioita ja sieltäkin toivon mukaan jäi jotain mieleeni.

Kiitokset kaikille sukuseuralaisille mukavista yhteisistä hetkistä sukukokouksessa ja Sortavalan matkalla.

Erityiskiitokset Annelille albumissa mainituista muutamista sukuseuralaisten nimistä.

Terveisiä kaikille sukuseuralaisille toivottaa Aune Pelkonen, joka sai matkalla hauskan lempinimen Rouva Filmi.

Спасибо!